

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt. 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon-szám: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon-szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 2-dik szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyiltéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A vezér hitvесе.

Egyik budapesti politikai napilap tudósítója a napokban felkereste Nagyszében Rátu Jánosnak, a Memorandum-pör egyik fővádlottjának a feleségét, a ki ez elkalommal annyi tücsköt-bogarat beszélt össze az oláhok politikai törekvéseiről, a melyeknek összevetése élénken világítja meg a hazai oláhság mozgalmának jellemét és törekvéseit végcélját.

Ratiuné szerint „az oláh mozgalmnak egyáltalán nem lesz vége ha férjeinket börtönbe vetik.”

„Uj emberek lépnek a helyükbe és ezek után ismét új emberek jönnek. Kifogyhatlan bőkezűséggel termi népünk a vezéreket.”

„Nekem különben az az impreszióm, hogy az egész román mozgalom lecsendesedett volna, — ha nem verik be Tordán házunk ablakait.”

Az oláh népvezérné nyilatkozataiból kivont eme személynék azt hisszük minden elfogulatlan embert meggyőzhetne arról, hogy az utóbbi időben nagy hullámokat vetett oláh mozgalom egyáltalában nem olyan veszedelmes természetű, mint a minőnek azt ók maguk láttatni kívánják.

Mert tulajdonképen mi is mérgecsitette el a mozgalmat? Hát — saját bevallásuk szerint — egyszerűen azon körülmény, hogy Rátu Jánosnak Tordán beverték a háza ablakait.

E szerint tehát ahhoz, hogy az oláh mozgalom kitörjön, elegendő ok volt — néhány ablaknak a beverése.

Ha nincs ablak-beverés, nem fajul el a nemzetiségi mozgalom.

Ha nem verik be Tordán a Rátu János házának ablakait, akkor Rátu János nem költözik át Nagyszében és nem avatja fel magát népvezérre.

Ha nem verik be az ügyvédi iroda ablakait, akkor Rátu János szép csendesen tovább folytatja a pereit és nem csap fel politikai agitátornak.

De mert beütött ablakok mellett nem lehet ügyvédkedést folytatni, hát sokkal egyszerűbb dolog átköltözködni Nagyszébenbe és ott politikai agitációt indítani, mint sem egy üvegessel megcsináltatni a bevert ablakokat és tovább folytatni az ügyvédkedést.

Az egész oláh mozgalom tehát

viszavezethető Rátu Jánosnak ama tévhitére, hogy olcsóbbra kerül a politikai agitatorság, mint néhány betört ablakszemnek ujabbakkal való kicserélése.

Ahhoz tehát, hogy valaki az oláhság vezérre lehessen és mint ilyen tökélet teremtse magát, — épen-séggel nem szükséges egyéb, mint — beveretni néhány ablaktáblát.

Már most ebből mi lehet a konzekvencia?

Semmi egyéb, mint az, hogy ha csirájában elfojtani akarják az oláh mozgalmat, hát — bánjanak kiméletesen a népvezérek — ablakaival.

Aztán azt is jó lesz megtudni a világnak, ha tán még nem tudná, hogy az oláh nép kifogyhatatlan bőkezűséggel termi a vezéreket.

No ez már sokkal komolyabb jelenség, mint az ablakbeverésből eredő politikai agitáció.

Korunkban, midőn más nációk szűkölködnek vezérekben, csakugyan komoly dolognak kell tartanunk, hogy épen csak az oláh nép olyan módfelett megáldott faj, a mely „kifogyhatatlan bőkezűséggel termeli a vezéreket.”

Ez már kétségkívül megfontolandó természeti jelenség, s csak arra vagyunk kíváncsiak: miféle csodálatos igézet szállja meg az oláh anyákat, a mikor olyan kifogyhatatlan bőkezűséggel szülnek meg népük számára a vezéreket?

És ha tény az, hogy ilyen könnyű szerrel lehet egy népnek vezérekre szert tenni, akkor az orvosi tudomány mért nem teszi különös vizsgálódása tárgyává azt a népet, melynek újszülöttel kész vezéri fegyverzettel jönnek a világra?

Szerintünk ezzel volna legjobban megoldható az örök béke kérdése is, mert igen közel fekvő hadászati tanítélet, hogy hadjáratokat csak vezérekkel viselni nem lehet, már pedig a nép, mely csak vezéreket termel, nem képes katonaságot előállítani, enélkül pedig nincs háború.

A béke érdekében kérnünk kell az orvos urakat, tegyenek kísérletet, mi módon lehetne a többi nációnál is meghonosítani ezt a vezértermelési processzust.

Egy további exotikus tétel van még Ratiuné nyilatkozatában, a mely-

ben azt a kijelentést teszi, hogy „férje bár hatvan esztendő, de nyugodtan, sőt örömmel néz a börtönnek elibe. Ehhez fanatizmus kell, s ez a fanatizmus megvan az egész oláh népben.

Ebből a nyilatkozatból tehát világosan kitűnik, hogy ama feltevés, miszerint az egész oláh mozgalmat a fanatizmus szülte meg és tartja fenn — csakugyan tárgyi alappal bír.

A ki ismeri a fanatizmus szó valódi jelentőségét, annak tudnia kell, hogy egy állítólag elnyomott népnek vélt jogai kiküzdéséért folytatott harcában rendszerint csak a fanatizmus segítségével lehet ébren tartani a harcvágyat, de ugyancsak a fanatizmus fegyverével lehet eljátszani mindama jogokat is, melyek esetleg véres küzdelmek útján szereztettek meg.

A történelem elég példát nyújt arra, hogy az olyan politikai mozgalmak, vagy az olyan küzdelmek, melyeket fanatikus népek folytattak — rendszerint épen az ellenkező eredményeket születték, s a vesztes rendszerint a fanatizált tömeg volt.

Az oláh-mozgalom vezérei (mert közkatónak nincsenek) mit szólnak Ratiuné ezen őszinte leleplezéséhez?

A mozgalom ügyének, s főleg a vezérek magánérdekeinek nem sok hasznára válik a vezérné leleplezése, arra azonban alkalmas, hogy a világ most már el is hídje azt, a mit különben eddig is hihetett, hogy az egész oláh-mozgalom tulajdonképpen nem egyéb, mint néhány fanatikus népvezér magánhajszája a fanatizált tömegek megtevesztésére, s no meg a — liga péterfilléreinek biztosítása.

Politikai hírek.

— A kompromisszum. Mint Budapestről táviratilag értesítenek a csütörtöki értekezlet, melyen a kormány és a főrendiházi ellenzék néhány oszlopos tagja vett részt, teljes fiasok szenvedett. A kormány azért a kompromisszum reményét fel nem adta; hanem elhatározta, hogy újabb értekezletet fog tartani, melyen a kormány tagjain kívül, csupán a főrendiházi ellenzék fiatalabb tagjai fognak részt venni. Az értekezlet holnap délelőtt összeül, még pedig, mint értesülünk magánál, Wekerlénél. A kormány reméli, hogy ha a főrendiházi ellenzék oszlopos tagjait nem

is sikerült megnyerni, de az ellenzéknek fiatalabb és kevésbé jelentékeny tagjait mégis meg fogja elhatározásukban ingatni. A Wekerle kormány azt hiszi, hogy nagyon csekély, csaknem lényegtelen formalitással az ellenzék ezen tagjait ellenzéki álláspontjuk feladására reá fogja bírni. Míg a főrendiházi ellenzék soraiban úgy vannak meggyőződve, hogy csakis egyesek fognak talán családi tekintetből, talán szereplési vágyból, a kormányhoz állani, de a tömör többség megmarad. Hogy úgy lesz-e, azt a jövőheti tárgyalás dönti el. Ma a kormány is, az ellenzék is erősen bizik diadalában.

A belügyminiszter politikai államtitkáranak — mint képviselői körökből értesülünk — Wlassics Gyula egyetemi tanárt és országgyűlési képviselőt emlegetik. Az államtitkári kinevezés mindenesetre már a legközelebbi napokban várható.

A T. Ház.

Budapest, június 15.

A Ház mai ülésén a valuta rendezés kérdése volt tárgyalás alatt.

Az első szónok Ugron Gábor volt.

A kiváló politikus nem kevésbé kiváló pénzügyi ismereteiről tett tanubizonyítást, mikor felőrá, mindvégig tárgyilagos beszédében folytonosan lekötötte a képviselőház figyelmét. A főrendek karzatán ott ült Kautz Gyula is, az osztrák-magyar banknak kormányzója és nagy figyelemmel hallgatta Ugron Gábor fejtegetéseit.

Nagy hatást keltett különösen beszédének az a része, melyben a disági okai-val és ezzel kapcsolatosan az osztrák magyar bankkal foglalkozott. A diságióval szemben, ugymond Ugron, az osztrák-magyar bank differens álláspontra helyezkedett és mintegy oppitizmussal várta, hogy magától elmúljon, a pénzügyminiszter pedig leszámította az eredményeket, melótt azok tényleg bekövetkeztek volna.

Egy pillanatban helyreállítani az aranyvalutát s ugyanezekkor az államadósságokat kisebb kamatra konvertálni okvetlenül kell, hogy maga után vonja a diságiót. A nagy mennyiségű ezüst-péNZ kibocsátása, illetve ennek a bankpinczébe való visszafolyása azt fogja eredményezni, hogy a bevont államjegyek helyett nagyobb értékű bankjegyet kell kibocsátani miáltal a kisebb fizetések teljesítésénél zavarok fognak előállni. Ugron nagy hatású beszédét alább részletesen adjuk.

Horánszky Nándor tegnap benyújtott indítványának elfogadása kapcsán éles bírálat alá veszi ezután az osztrák-magyar

bank működését és rámutat arra, hogyha az állampénzek kezelése is a közös bankra fog bízni, ez esetben a bank lévén egyedüli és kizárólagos forrása a hitelnek és regulátora a kamatlábnak, akkor döntheti kereskedelmi válságba az országot, mikor majd neki tetszik. Épen ezért jöllehet, hogy az arany valutának barátja, azt a törvényjavaslatot sem pártja sem ő nem fogadja el. Az egész baloldali osztatlan helyeslése kísérte Ugron Gábor kijelentéseit.

Molnár Józsiás fejtette ki ezután hosszabb beszédében véleményét a valutakérdést illetőleg. Különös előszeretettel foglalkozott Hegedűs Sándornak egy régebbi előadói beszédjével, majd mindvégig igaz meggyőződésből argumentálván, határozati javaslatot nyújtott be az iránt, hogy a törvényjavaslat vétessék le a napirendről.

Beöthy Ákos beszélt ezután szép hatással a javaslat ellen; sem a politikai, sem a gazdasági tényezőket nem látja a valutarendezésre elkészítve, a kormány ebbe a kérdésbe is, mint a többi hatalmi viselkedéséből, megdondatlanul ment bele, épen azért pártolja Horánszky Nándor határozati javaslatát.

Herman Ottó kezdett ezután beszélni. Annak a kijelentése után, hogy nem fogadja el a törvényjavaslatot jónak látta Ugron Gáborra némely személyes természetű megjegyzést tenni.

Ugron Gábor egy percig sem hagyta megjegyzés nélkül a gyanúsításokat és őszinte tapsok kíséretében alaposan helybenhagyta a jeles tudóst, de rövidlító politikust.

Wekerle Sándor miniszterelnök, mint pénzügyminiszter tartotta meg valutabeszédjét. Sorban foglalkozott az egyes szónokok beszédjével, s bizonyítva, hogy a valutarendezés körül minden a legnagyobb rendben folyik — az Ugron Gábor által az osztrák-magyar bank ellen felhozott vádakra egy szóval sem reflektálván — elfogadásra ajánlotta a szőnyegen forgó törvényjavaslatot, mely felett a holnapi ülésen fogják a szavazást megejteni.

A kompromisszum.

Budapest, június 14.

Távirati tudósításukban jelzett értekezletről tudósítók a következőket írja:

Táviratilag jelentették, hogy a kormány a polgári házasságról szóló törvényjavaslatra illetőleg az egyházpolitikai reformokra nézve kompromisszumot tervez a főrendiház ellenzékével s hogy hajlandó volna a vallás szabad gyakorlatáról szóló javaslatból a felekezethez nem tartozás

AZ ELLENZÉK TARCZÁJA.

1894. Június 16.

Az a társadalom!

(Vége.)

Hogy X., a ki az utczán, a színházban köszönti Y-nét, miért emelte meg olyan nagyon a kalapját, miért hajtotta meg oly mélyen a fejét, ez fontosabb kérdés a mi szalonunkban, mint az, hogy Scribenek az „Egy pohár víz”-e a jobb vígjátéka vagy a „Párbaj a szerelemben”. Vannak kismegemelt alakjaink, a kiknek minden léptét figyelemmel kísérjük, a kikről tudtuk, mit beszél, mit csinál, kivel találkozik s mindezekről kisütjük, hogy kit szeret.

Igen, hogy kit szeret! Mert ah, a szerelem! Az még nem halt ki szalonunkból. Ma is a régi e részben a helyzet. Csak a külsőségekben alakult át, a divathoz simula. Hiszen mindennek alkalmazkodnia kell a divathoz, a szívnek inkább mint bármely másnak. És mert kilencz tizedrésznük úgy ment férjhez, a férfiak tiz tizede úgy nősült meg, hogy házasságához semmi köze nem volt a szerelemnek s a szerelemhez a házasságának, még csodálkozhatnak azon, hogy keressük azt, a mit nem ismerünk: a szeretmet? Csodálkoznak rajta, hogy mert magunk szeretni és szerettetni vágyunk, mindenkitől elvárjuk, hogy szeressen és mindenkiről tudni vél-

jük, hogy szeret s hogy a kit szeret az mindenki csak nem a férj.

De hogy igazságtalan ne legyek, vannak köztünk olyan nők is — istenem, hisz örökké nem tart a május és szeptembernek is eljön az ideje — a kik már nem gondolnak szerelemre, hanem azokat a sivár órákat, melyek lomha lassusággal mennek egymásután az egyedülletben, a házi körnek szentelik. Ezek nem tartanak szalont nyitva csak mikor takarítás van. Igaz, hogy mindig takarítanak. Boldogságuk — ha ugyan akkép értelmezhetjük az elégedettséget, a mit helyzetük kényszerű volta való beletörődésük lassanként, évek hosszú során át megteremtett — az, hogy otthonukban jól érezzék magukat a férj nélkül is, a ki különösen ebben a korban már csak ebédelni s aludni jár haza s jó, ha ebédelni elég idején, aludni pedig nem nagyon későn jön.

Mert — ha végig nézek a mi urainkon, a mint mondani szokás, a „társadalom oszlopain” — a mi férfivilágunk nem az, a melyért mint ideálért rajongani lehet valamely betegesen-poetikus lánykedélynek. S szerencse, hogy leányaink már a nevelés, a környezet segélyével kilesznek ragadva abból a szentimentális légkörből, melyről az én nyolczvanesztendő Eszti néném olyan sokat tud beszélni az „Almanach” idejéből. A mi leányaink olyanok, a milyenek a mi férfaink. S mert ezek a nemi megkülönböztetés szerint a férfiak közé tartoznak s mert a statisztika nemcsak de sokunk tapasztalata azt ta-

nitja, hogy „kevés a foka” — vagyis sok leánynak nem akad körje: csak természetes, hogy leányaink a vénleányság csufolt és kinos állapotának nagyobb rossz-szát elkerülendők, két kézzel választják a kisebb rossz-szát: hódolni azon — nem találom meg rá a magyar kifejezést — „unart”-oknak, a melyeket férfaink a kurta megfábotokkal meg a hosszú gellérokokkal és karpercczekkel hoznak haza az egyetemről, a hová nem járnak.

Mivel nem igaz, hogy olyan a leány, mint az anyja. De igaz, hogy olyan, a mi ilyen a környezetét képező férfivilág. Mesz-sze vezetne ennek a fejtegetése. Csak egy példát. Én esztendő óta készítem férjem, nek a cigarettákat. Élvezettel készítem. A finomra vágott sárga „kir” kábító illatát megszoktam s az azt juttatja eszembe, hogy hozzájárulok annak az élvezetéhez a kit szeretek. Talán azt is hiszem, mikor a „Houblon” hüvelyeket töltögetem, hogy ő ezért még jobban szeret, mint különben. De soha soha se vitt rá a lelkem, hogy csak egy cigarettát is elfüstöljek. A szervezetem elég erős, talán elbírnam.

Am a nőesség mindig visszatért, mikor úgy meg-megszáll a kísértés. És mégis. A „társadalmi” leányok sok cigarettát szívznak el naponta. Nem gondolnak arra, mit gondol az a férfi, a ki majd első csókjánál dohányfüst-szagának fogja találni azokat az ajkakat, melyekről a költők az „ambrozia-illat” kifejezést vették. Hát, hogy is gondolnának erre. Hisz a férfiak maguk találják kitűnő „heccz”-nek, hogy

Ilka, Panni, Eliz stb. cigarettáznak. Sőt tovább is viszik a „heccz”-et: pezsgőztetik is a leányokat. Persze a heccz csak heccz marad, a mely megöli azt a boldogságot, a mi inkább végcélja volna az életnek, mint a különczködés, melyre mindig hajlama van a leánynak, de a mely csak addig tetszik a férfinak, a mig nem a felesége különczködik...

De hová tévedek... A társadalmat kerestem és egy csomó félszégesség jött a tollam alá. Ne ítéljenek el érte. Nem írom alá azt a mondatot, hogy a részről következtessünk az egészre. Nem, Hiszek a jókban s remélem is, hogy a mi ellentéte annak a mivel mindennap, az én körömben legalább higgyék el nem a magasra törő gentryhez: de egy szereti polgári osztályhoz tartozom — mindig találkozom, megvan, meg kell, hogy legyen. Hiszem, hogy meg van. De éppen ebben rejlik a mi társanalmunk jellemző volta, hogy az, a mi az elavult fogalmak szerint az egészséges, igaz társadalomnak alapkövéke, igazi, kiegészítő nélkülözhetlen tulajdonsága, nem szerepel a mai társadalomban. S ha ott szerepel, csakis azért szerepel ott, hogy mint mester-séges és mesterkelt virág magára vonja a figyelmet. Zobátné meglehzi ibolyája újv után drága dolog és feltűnő, de az igazi ibolya az erdők moha alatt téli álmát alussza még ilyenkor s midőn kinyílik, nem jut a Zobátné stanniol-fogantyujába. Az igazi kedély, a lélek ama mélysége, melyből a társadalomnak kell alakulnia, odalenn szunynyad még a tél hava alatt. S ha jön is rá

a kikelet, nem fog ez a parketen szerepelni, nem lesz pletyka tárgya az Ida barát-nóm „szalon”-jában. Meglesz a társadalom, de nem fogja képezni a társadalmat. Hisz a társadalom nem az, a mi igazán a társadalom, de az, a mi úgy szerepel, mint társadalom.

Olvasták-e Andersen meséjét azokról a takácsokról, a kik láthatatlan szövöttek a királlyal? Nos hát — tisztelt a kivételeknek — ilyen takácsokból áll a mi közönségünk. Elhitetik velünk, hogy láthatatlanok azok a drága arany- és selyemszálak, melyek kifeszítvük a szövőszékünkön, a melyen kézzel-lábbal dolgoznak: pedig a szövőszék üres, a szövet — a társadalom — a melyet készítenek, nem létezik s mert nem lévén meg hozzá az ép arany és selyemszálak, nem is fog elkészülni soha.

HELIOTROP.

A doktor Gordon engesztelő áldozata.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” számára fordította:

AMICA.

VI.

(Folytatás.) (16)

— Kérem kisasszony, a Squire.

Hirtelen megfordultak. Erzsí az ajtó-nál állott és mögötte a Forsyth Rikhard magas alakja látszott.

— Félek, hogy zavarom — jegyzi meg az ifjú a legünnepélyesebb modorá-

megengedését törlni, a házassági jog reformját pedig úgy módosítani, hogy a házasság megkötő polgári tisztviselő köteles legyen a feleket az egyházi kötés szükséges voltára figyelmeztetni. Ezzel kapcsolatban közzétett, hogy a főrendeknek a kompromisszumra hajlandó része a kötelező polgári kötés mellé a kötelező egyházi kötés kimondását is követeli.

Ebben a tárgyban gróf Andrássy Aladár ma délután 3 órára érkezőt hirtetett össze.

Nem vártunk eredményt az értekezletből és jól esett: a tanácskozás akadémikus mederben folyt le, és semmiféle megállapodásra nem vezetett.

Az értekezleten jelen voltak: dr. Wekerle Sándor miniszterelnök, Szilágyi Dezső igazságügyminiszter, gróf Szapáry Géza, gróf Andrássy Aladár, id. gróf Széchenyi Imre, ifj. gróf Széchenyi Imre, gróf Széchenyi Gyula, báró Prónay Dezső, Karap Ferencz, Hollán Ernő, Czorda Bodog, gróf Keglevich István, Bárd Rudnyánszky József, gróf Zichy József és báró Üchtritz Zsigmond főrendiházi tagok.

Gr. Andrássy Aladár üdvözölte a jelenlevőket s néhány szóval jelezte, hogy azt hiszi, hogy sikerül megtalálni ezen a barátságos eszmecserén, a melyre a kormányt is meghívta, azokat a módokat, a melyek a polgári házasságról szóló törvényjavaslatot a főrendiházban a második szavazásnál elfogadhatóvá teszik.

Dr. Wekerle Sándor miniszterelnök, Szilágyi Dezső igazságügyminiszter, gr. Szapáry Géza, Rudnyánszky József, id. gróf Széchenyi Imre, gr. Zichy József, Hollán Ernő, Czorda Bodog szözlaltak ezután fel.

A reform ellenzékéhez tartozók várták, hogy miféle proposíciókat tesznek a kormány részéről, a proposíciók azonban elmaradtak, s Wekerle is, Szilágyi is, a ki mint rendesen, úgy most is hosszasan beszélt, minden áron azt akarták, habár nem is vallották be — hogy először ők akarják tudni, mik volnának az ellenzék feltételei.

A beszélgetés akadémikus mederben folyt le s délután negyedfél óráig tartó tanácskozás után szétszórtak a nélkül, hogy bármiféle határozatot hoztak volna.

Igy a javaslat a főrendiház legközelebbi ülésén ismét a leszavaztatásnak néz eléje.

A mai értekezletről a félhivatalos Bud. Corr. a következő — nem minden alap nélkül való — értesítést küldte szét a lapoknak.

A házigazda az értekezletet azon megjegyzéssel nyitotta meg, hogy ő néhány oly főrendiházi barátjának kívánságára, a kik a multkor a házassági jogról szóló törvényjavaslat ellen szavaztak, több főrendiházi tagot hitt össze azon célból, hogy meg lehessen beszélni azon netaláni módokat, a melyek lehetővé tennék, ha nem is az egész főrendiházi ellenzék, úgy mégis egy része számára a törvényjavaslat elfogadását a második szavazás alkalmával. Eppen azért felkérte volt a kormányt is, hogy magát ezen értekezleten képviseltesse s a miniszterelnök, valamint az igazságügyminiszter voltak oly szívesek ezen meghívásnak engedni.

Az erre megindult barátságos eszmecserében, a melyben az értekezlet tagjai majd mindnyájan és a miniszterelnök, valamint az igazságügyminiszter is résztvet-

tek, az ellenzék részéről némelyek úgy nyilatkoztak, hogy eddigi álláspontjukon megmaradnak ezentúl is, mások, ugyan csak az ellenzék részéről azonban, azt az eszmét pengítették meg, vajjon nem lehetne-e e törvényjavaslatnak különben teljes épségben maradása mellett egyszerűen felvenni az egyházi házasságkötésnek kötelező voltát mindazoknál, a kikre nézve egyházi akadály fenn nem forog és a tiszta polgári kötetést csak azoknál fennhagyni, a hol egyházi akadály forog fenn.

E nézet szerint a polgári tisztviselő a sekrestyébe menve előtte előbb polgárilag és utána az egyházban egyháziilag történék meg a házasság megkötése.

A kormány részéről kijelentették, hogy ezt a törvényjavaslat elvi álláspontja teljesen kizárja, s ez különben is lényegére nézve nem egyéb, mint a szükségbeli polgári házasság. Felhozták azt is, hogy az egyházi kötés kötelező legyen ugyan, de ne legyen feltétlenül szükséges a házasság érvényességéhez s emez elmulasztása legfőbb poenáléval sújtassék.

Ez az eszme szintén nem talált visszhangra, bár rokonszenvesen fogadták azt az eszmét, hogy lehetőleg háritassék el a tévhit a nép felfogásából, hogy a polgári megkötés az egyházi összeadást, mint valási cselekményt feleslegessé tenné vagy kizsoronitná.

Felmerült még az eszme is, hogy az anyakönyv-vézetéssel minden felekezet számára a maga lelkésze bizatnék meg és a be nem vett felekezetek számára a szolgabírák vezessék az anyakönyveket de ez is ellenmondásokat vont maga után.

A kormány jelenlévő tagjai az eszmecserére folyamán kijelentették, hogy ők a maguk részéről újabb intézkedést törvénybevitelét nem kezdeményezik, felkértek tehát a főrendiházi ellenzék azod tagjait, kik ily kívánságokat táplálnak, hogy szíveskedjenek javaslataikat konkrétan formulázni és annak idején előterjeszteni.

Azt is ismételve kijelentette a kormány, hogy a polgári megkötés kötelező formáját, annak minden jogi következményeivel, csorbitatlanul fenn akarják tartani.

Erre az értekezlet feloszlott.

Ugron Gábor az önálló jegybankról.

Ugron Gábor orsz. képviselő a képviselőház tegnapi ülésén az egész Ház által rendkívüli figyelemmel hallgatott beszédében ritka szakértelemmel foglalkozott a valuta rendezés kérdésével. Beszédének befejező részében az önálló magyar bankra is kiterjeszkedett s erről a következőket mondta:

Nagyon természetes, hogy a ki a valutakérdést rendezni akarja, annak a bankkérdest is rendeznie kell és a mi a valuta rendezésünknek nemcsak az képezi egyik gyenge oldalát, hogy Ausztria a valutarendezésnél nem fejtette ki azt a jóakaratot, azt a buzgalmat, a melyet Magyarország kifejtett, hanem az is, hogy a harmadik tényező, az osztrák-magyar bank teljes bizonytalanságban van, mely bizonytalanság következtében ő az aranyvaluta érdekében nem akarja saját erőit mozgásba hozni, sőt mintegy ellenséges indulattal viselkedik ellene, mely őt ki fogja ragadni régt, megszokott kényelmi helyzetéből.

A bankkérdesnek rendezése feltétlenül szükségét képez és miután Magyarországnak meg van a joga különálló jegybankra, erről mi lemondani hajlandók nem vagyunk. S épen azért, mert az államjegyek bevonását Horánszky t. barátom azon időig kívánja elhalasztani, melyben a bank privilégiuma megszűnik s egy önálló magyar jegybank létesíthető lesz, én az ő határo-

zati javaslatához szívemből hozzájárulok. (Helyeslés balfelől.)

Ha azt akarják, hogy anyagi életünk megismosodhassék, annak önálló tétellel kell bírnia s anyagi forgalmunk kezelésének nem szabad közös intézményre bízni, mert abban, mint legutóbb is láttuk, nem a mi érdekeink dominálnak, hanem, ha vannak is érdekeinknek szószólói, a magyar és az osztrák érdek között erős küzdelem fejlődik. Pedig ily intézménynek, mely az egész anyagi élet regulátora, belső küzdelem nélkül, határozott öntudatossággal kell csejja felé tömnie. Pedig a hol, mint az osztrák sajtóból látjuk, azért is harcz folyik, hogy az osztrák-magyar bank Magyarországon jelentékeny leszámítási hiteket nyújt: megdöbbenve kell kérdeznünk, vajjon az anyagi életet szabályozó hitelnek nem azt kell-e nézünk, hol értékesíthető az legjobban, a helyett, hogy azt kutassuk, hogy hány perczentet helyez el a bank millióiból Ausztriában és hanyat nálunk? Hiszen Ausztria nemzetgazdaságilag intensive kifejtett állam, a hol a tőkegyűjtés háborítlanul üzetvén, a tőke nagy mértékben megszaporodott, e tőkék magukban is bírják szabályozni Ausztria anyagi életét. Vannak Bécsben egy bankházak. minő Rothschild és másoké, melyek a külfölddel állandó összeköttetésben lévén, az osztrák papirokat ott is bírják értékesíteni. Ausztria tehát nincsen egyedül az osztrák magyar bank hitelére szorítva, úgy mint mi, a kiknek nagyon csekély összeköttetésünk van a külfölddel, s a kik a bankra vagyunk utalva, mint legfőbb hitelforrásra.

Midőn azért Bécsben megtámadják az osztrák-magyar bankot, hogy miért hitelez nekünk annyit: öntudatos rossz akaratlalnak el, mert céljuk Magyarország anyagi életét diszkreditálni, fejlődése elé gátat emelni. Azt akarják, hogy a magyar szorgalom és életrevalóság legyen meghiúsítva oly bankpolitika által, mely anyagi föllendülésüknek ellensége. Szabad-e ily közös intézményt fentartanunk? Nem kell-e ezzel szemben oly nemzeti jegybankról gondoskodnunk, melyek fennállása össze legyen kötve anyagi sikereinkkel? (Ugy van! balfelől.)

Egy jegybanknak a nemzeti életből kell merítenie a támogatást. A mely jegybank, — miként ma az osztrák-magyar bank, oly helyzetben van, hogy tisztán az egyének jogakarától és a bank tanácsának időleges felfogásától függ, hogy Magyarországon a hitelt mekkora mértékben engedélyezze vagy szorítsa meg, akkor Magyarország anyagi életének nincs meg azon nyugalma és biztonsága, mely a fokozatos fejlődés érdekében feltétlenül szükséges. (Igaz! Ugy van! a szélsőbalon.)

Hiszen jól érintette meg tegnap Lán-czy Leó t. képviselőtársam, hogy az osztrák-magyar bank arra törekszik, hogy jövőben még az állami pénzkészleteknek is ő legyen a kezelője. A t. képviselő ur ugyancsak azt hozta fel indokul, hogy a kamatlábra egységes befolyás gyakoroltassék és az állam kezéből azon eszköz, melylyel a kamatlábra befolyást gyakorolhat, kivétsessék.

Ámde szabad-e az állam kezéből a befolyásnak azon eszközét, melyel a gazdasági érdekek céljából befolyást gyakorolhat a kamatlábra, kivenni? Nem. De szabad-e oly bankintézetet fentartani, mely még a kamatláb unifikációját és az arra való kizárólagos befolyást is magának akarja a jövőben vindikálni? Hiszen, t. Ház, ha egy ily bank-intézet, mely közönséges nevezetű, még az állami pénzkészleteket is kezeli, akkor a veszély abban van a mit Lán-czy t. képviselőtársam nem érintett, hogy ő lévén egyedüli regulátora a kamatlábnak és kizárólagos forrása a hitelnek, mely hitel — mellett az állam a maga készletével a közönségnek segítségére nem jöhet: ebben az országban akkor hoz-

hatja a nemzetre a kereskedelmi válságot és döntheti Magyarországot az anyagi kizsibe, a mikor neki tetszik. (Igaz! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon.)

Ha egyszer a statutmokban a banknak azon előjogok biztosítva vannak, a melyek minden ily nagy jegybanknak biztosítva szoktak lenni, s neki még azon eszköz is szükségesnek látszik, hogy az állami pénzkészletek is teljesen az ő befolyása alá kerüljenek s az állam minden erejét ő használja ki, akkor nekünk t. Ház sok okunk van arra törekedni, a mi a régi elvünk és programmunk, hogy önálló magyar jegybank állítsassék fel, hogy az önálló magyar anyagi életnek, mely különbözik Ausztria állam- és anyagi életétől, oly organizmus teremtsessék, mely képessé teszi, hogy azon függő viszony a melyben ma még Ausztria anyagi életével szemben vagyunk. megszüntetessék. (Élénk helyeslés a bal és szélsőbalon.)

Idő és szerelem.

Az idő olyan, mint a szerelem. Mindig változik és változatai mérhetetlenek. Epen ezért annyi bajt okoz, mint a szerelem. Jól tudják ezt azok, a kik arra határozzák magukat, hogy egy jó vasárnapot töltsenek el a zöldben, vagy a kolozsi sós-tó bogaras hullámaiban, vagy a „Jegenye“ árnyas fái alatt. Jól tudják azok is, kik a legújabb divat szerint készült és igen elegáns toilleben ohajtják megmutatni magukat s kilométeres séta alatt, recsegő trombita hangok mellett a sétátér sötét lombu gesztenyéi alatt, — de százszor tudják a majális rendező bizottságok, kik a mulatozás napján szorgalmas kutatói a magas menyboltozatnak s lelkük barometruma mélyen alászáll egy ártatlan bárányfelbő láttára is, de magasan szökök fel, ha kéken mosolyog alá a végtelen menyboltozat.

A kiránduló helyek Ganimédessei szomorú, felleges ég láttára, pedig öngyilkosságra gondolnak és ha csakugyan heteken keresztül omlik az eső, a szegény gazda közönség kétségbeesve látja, hogy minden munkájának gyümölcse szétázik.

Van azonban egy ország. A mi okkupált tartományunkkal hasonlevő: „Hercegovina.“ A kolozvári közönség üdülési, ozsonnázási, flekkenezési célból olyan szenvedélylyel szokta felkeresni, mint a játékos Monakót. A hosszasan tartó esőzés ennek a területnek valóságos csapása. Immár szárnnyára is kelt valami busongó elegia, a mely Hercegovináról szól, a mikor esős idő jár.

Kardosfalva felől borul az ég tája, Isten csapása hull Hercegovinára, Kériül a táját minden lelkes állat Mivel nemcsak belől, — kívül is megáztat.

De ha fényes idő ragyog akkor vigabb hurt penget a névtelen lantos:

Fényes mindenfelől a magas ég tája, Nagy nap várakozik Hercegovinára, Tölög a sok népség, asztalt alig kapni, Szorgalmasan kell sört, bort csapra csapni. Iső Nagy Ferdinác az uralkodója, Alig áll a lábán, olyan sok a dolga, Malacz, csirke, flekken sustereg a konyhán, Emberi éhséget nagyra felsófolván. Első Ferdinácznak kiderül az arca, Reszket a derültől bajusza szakállá Wekerle picizált zörgeti zsebében. S veri a bokáját széles jó kedvében.

Ime pár vonásban az idő hatalmas befolyása. Ámde, ha olyan változatos az idő, mint a szerelem, önként következik, hogy a szerelem is olyan hirtelen változik és változataiban éppen olyan gazdag, mint az idő.

N. ur ezt csak a tegnap tapasztalhatta a mint kifogástalan sárga czipőkkel végsifített a sétatérén, a hol katonának magzenét rendeztek — lévén pénteki nap a tegnap.

N. ur nevezett tegnapi napon azt vette észre, hogy egy bájos fiatal asszonyt szörnyen tetszik. Tetszett már más is neki. Tetszett egy a tegnap is, a tegnapelő is. A tavaly is, az idén is. Hanem ez valami különös, valami pikáns bolondító szép fehér-nép. Lépése szabatos és bizalmas mozdulatai hajlékonyok, szemeiben tűz ragyog és arcán a bűbáj derjete fénylik.

N. ur nem tud ellenállani. Ő maga ellenálhatatlan — mások kiálhatatlannak mondják, — de neki van igaza. Ő ellenálhatatlan. Feltűnően sifitel a szép asszony után és fikszirozza.

A bájos asszonynak hamar szembejött N. ur elragadtatása. Kerülni akarja a lenálhatatlan N. urat, hogy elkerülje ezt a feltűnést. A sétatér félreeső részére vonul, a mit N. ur kedvező jeladásnak gondol és vakmerően követi a könnyű lépteket. A szép asszony átlép valami haszontalan pocsolját, sok elegantiával emelint meg ruháját a sár felett és e pillanatban N. ur szemei rátapadnak a legszebb bokákra, a melyeket valaha fekete harisnya takart el. N. ur felszisszen. „Csupa báj“ dömög magában és dudarossza:

„Szeretlek Roxelánom —
Tiéd egész valóm!“

Ezalatt a bájos hölgy észre vesz valakit, a ki csak most érkezett a gesztenyék alá. Ez a valaki igen egyszerű, csak mas embernek látszik, hanem azért a legszebb asszony melléje ül és mintha nagyon rég ismernék egymást olyan bizalmasan szól vele néhány szót.

Ah valami vén elefántusogia magában N. ur és közvetlen a szép asszony mellé vetette magát és fixirozza tovább.

Meg kell adnod magadat gondolja N. ur. Már is szeretsz, Szereted ellenállhatatlan szépségemet.

És e gondolattal egyre közelebb lépszózik. Titokban a karját érinti, majd mellé simulva sóhajtja:

— Imádlak!

E pillanatban a szép szemekben a harag tüze lobban fel és a legbájosabb csók egy gyors mozdulattal adnak csattantós feleletet N. ur sóhajára. Az elefánt megmozdul kezeit összeszorítja és vértelen forgó szemekkel tekint a gyorsan szaladó sárga czipők után.

— Mi volt ez? kiált fel a dühtől elrekedt hangon.

— Válasz N. ur sóhajára felelt könnyösen a szép asszony.

A katona banda rákezdte: „Szeretlek Roxelánom!“

És a bájos szerelmi dal tactusai alatt N. ur sietve hagyta oda a különös idyll színhelyét.

(t. p.)

ban a mint nagyon halványan és büszkén a szobába előre haladt. Azt a könyvet hoztam el, — melyet doktor Gordon kívánt látni.

— Az atyám nincsen itthon — rebegte Filippa, szelid ijádt szemeit az ifjú arczára emelve. — A keze még mindig a Venn ur kezében volt és a rektor reszketni érezte azt.

— Bánná, — borzasztó alkalmatlanságára lennék, ha megvárnám? — kérde Dick önkénytelenül szelidült modorral. Ma különösen látni kívántam őt; de ha terhére vagyok —

Elhallgatott s haragosan sávár tekintettel nézett egyikről a másikra.

Az ifjú felháborodását látva, Venn ur mosolyogni tudott volna, ha a szíve nem lett volna olyan szomorú.

— Oh, nem! — válaszolta nyugodtan. Gordon kisasszony és én elvégeztük a beszédünket és épen menni szándékoztam. Dick, jössz velem a lakásomra — az anyám panaszkodik, hogy elhanyagolsz bennünket — és majd később térj ide vissza, midőn inkább remélheted, hogy doktor Gordont itthon találod.

— Nagyon szíves vagy. Az ifjú hangja majd nem gorbomba volt. Ha Gordon kisasszonynak nem vagyok az utjában, jobb szeretek itten várakozni.

Filippa valamit mormogott, alig tudta, hogy mit; de világos volt, hogy azt a Squire az ott maradására engedélyének magyarázta és a tűzhelyhez menve úgy állott ott, mintha nagyon otthon érezte volna magát. A rektor felvette a kalapját, egy éles tekintetet vetve az ifjú szép bosszus arczára, melyen a gondnak és nyugtalanságnak sok olyan jelei voltak, melyek néhány héttel nem voltak azon.

— Gyermekem, Isten vele — ügvel-

jen magára! — jegyzé meg Venn ur, az ő csendes, mindennapi modorában. Dick, Isten veled! Reméllem, hogy lady Marcia jobban van? Sajnálva hallottam, hogy olyan komoly ájulási rohama volt.

— Anyám jobban van — válaszolá Dick röviden. Azt hiszem, hogy túlerőltette magát, míg a vendégeink itt voltak. De már elmúlt és reméllem, hogy lesz egy kis nyugalomunk.

Semmilyen sem lehetett volna illetlenebb mint a Dick modora és a rektor megérte azt az érzést, mely azt az illetlenséget sugalmazta, mosolygott és sóhajtott, a mint a sötétül homályban távozott.

— Reméllem, hogy nem iiesztettem el a barátját? jegyzé meg Dick kissé fátolyozott hangon, a mint Filippa lassan visszajött az ajtótól, de sokkal inkább fájt a szíve, minthogy a Dick modorától neheztelt volna, ha kevésbé szerencsétlennek érzé magát. Az arca kísérteties halvány volt, szíve gyorsan és nehezen dobogott, lélegzetét lihegővé és egyenetlenné téve.

— Eppen el akart menni — mondá csendesen. De hát önnek nem épen olyan barátja?

— Manapság az ember alig tudja barátait az ellenségeitől megkülönböztetni — válaszolá az ifjú keserűen. Félek, hogy alkalmatlan pillanatban jöttem. Szabad — Dick nagyon halvány volt és rekedtes hangon beszélt — szabad gratulálnom?

A rektor kitűnő ember és jó párti, és a lakása, a Szidi cousinom állítása szerint olyan hely, hogy álmodni sem lehet szebbet.

Filippa nem válaszolt, de felemelte a szemeit és egy pillanattal az övéin engedte nyugodni.

A leány tekintetében lévő néma szemrehányásra minden feltétlenséggel elhagyta

Dicket, s a kis reszkető kezeket mindkét kezével megfogta.

— Filippa, bocsásson meg! — kiáltá. — Nem tudtam hogy mit mondok, — Nekem nem volt jogom így beszélni magához.

— Örülök, hogy ezt beösméri! — válaszolá a leány büszkén, a mint kezeit kiszabadítani próbálta.

Filippa annyira reszketett, hogy alig tudott állni; de annak a szép, haragos és bűnbánó férfinak az arca a kit szeretett, a sremeibe gyűlő könnyek fátyolán keresztül is látható volt előtte.

— En megértettem magát! kiáltá az ifjú szenvedélyesen. Kegyetlen voltam; de Filippa, magának meg kell azt nekem bocsátani. Félig örült voltam bánatomban — mióta tegnap este elküldött magától! Nem aludtam, nem tudok nyugodni! Filippa, édesem, nem akar megérteni? Én nem tudok maga nélkül élni. Én nem tudom magát elveszíteni!

Filippa egy székre roskadt, egy pillanattal sem bírta tovább állni; és Dick letérdelt melléje a kis reszkető kezeket még mindig a magában tartva.

— Filippa — esdeklett, szenvedélyes sötét szemeit a leány arczára fűgszítve, ne küldjön el innét! Legyen könyörület irántam! Maga, a ki oly gyöngéd és oly jó mindenki iránt, tud én hozzáam könyörte lenni?

— Én szeretem magát — maga tudja, hogy szeretem! Kezeit kezembe téve miért nem akar bizni bennem? Anyám engedni fog a midőn látja, hogy komoly a szándékom. És — s hangja a leggyöngébb suttogással változott — szerelmem én hűleszek magához; gondját viselem és multjának minden szomorúságát feledni tanítom. Drágám, ha most még nem szeret, megtanítom, hogy idővel szeressen!

Egyedülvényi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

gyok, választomat későbbre kell halasztanom.

— Drágám, én látom, hogy maga nincsen jól, — válaszolá Dick oly gyöngédséggel, hogy a leány vágyott a karjához vetni magát, s fájó fejét a keblére hajtani.

— Édesem — folytató Dick — szegény halvány angyalom! Majd midőn a feleségem lesz elviszem, elviszem egy melegebb és verőfényesebb helyre, mint a milyen ez, és erőssé és ismét egészségesé teszem.

Dick visszahajította a leány ruhájának az úját és gyöngéden simogatta a kézcsuklóját; aztán lehajlott és megcsókolta.

— Nem szabad kiáltá Filippa. Ez bolondság — örülszég!

— De kellemes bolondság — volt a válasz. Üljön le drágám; maga nem tudja, hogy mily boldoggá fog engem tenni.

Dick kétségbeesett erőfeszítést tett, hogy nyugodtnak látszassék, de tényleg nagyon izgatott volt.

A Filippa szemeiben lévő szomorúság oly rosz jelentőséggel bírt az ő reményeire, de nem akarta ötöt küzdelem nélkül elviszteni.

— Én azt gondolom, hogy ön nem tudja, hogy mennyire szomorít engem — mormogá a leány halkán.

Ha csak egy kicsit szeretne megkímélni az ilyen jelenetekről. Én nem vagyok méltó arra, hogy a felesége legyek.

— Drágám! — kiáltá az ifjú; de az ajkai halványak voltak, és a szemei fájdalomtól égtek, a mint a leány tekintetével találkozott.

(Folyt. köv.)

HIRDETESEK.

Sz. 2350—1894.

Kolozsvármegye kolozsvári járási főszolgabíró.

Pályázati hirdetmény.

Kolozsvármegye kolozsvári járásába kebeleztet, s lemondás folytán megürült **k.-borsai körjegyzői állásra** ezzel pályázatot nyitok. Felhívom pályázni kívánókat, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket **folyó évi június hava 29-ig** annál is inkább nyújtsák be, mert a később beérkezett kérések figyelembe nem vétetnek.

Ezen körjegyzői állás javadalmazása áll: 400 frt fizetés, 150 frt jegyzői irnoki tartási átalány, 110 frt mellékjárulék, valamint a magán munkálatok után szabályrendeletileg meghatározott díjakból.

A választás **folyó évi július hava 2-án d. e. 10 órakor** fog K.-Borsa községében — mint a kör székhelyén — megtartatni.

Kolozsvárt, 1894. évi június hó 8-án.

Hatfaludy Mór,
főszolgabíró.

556. (2—2)

Sz. 2467—1894.
K. I.

A gyergyói járás főszolgabírájától.

Pályázat.

Csikmegyének gyergyói járásában, Gyó-Alfalu és Gyó-Csomafalva községekből alakult, 8020 lelket számláló egészségügyi körben a **körorvosi állás** Alfalu székhelyiül üresedésbe jöven, annak betöltésére pályázatot hirdetek.

Az orvos évi fizetése 800 frt és Alfalu község által kiszolgáltatandó lakás, a székhelyen a vagyonsabbak által fizetendő 20 kr., a költségben pedig 25 kr. látogatási díjjal; ezen felül Csomafalva részéről havonként egyszeri hivatalos kiszállásra díjmentes fuvar állítatik.

Felhívom mindazon — legalább is 2 évi gyakorlatot kimutatni tudó orvostudorokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az oklevéllel, honossági bizonylattal, valamint az eddigi szolgálatot igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványaikat hozzám **folyó évi július hó 15-éig bezárólag** adják be.

Gyergyó-Szt.-Miklóson, 1894. évi június hó 6-án.

Nagy Tamás,
főszolgabíró

557. (1—2)

HORVÁTH BOLDIZSÁR

ELSŐ ERDÉLYI CZIMBALOM KÉSZÍTŐ,

Kőmálajanteza 11. szám Kolozsvárt.

(Több kiállításon nyert kitüntetések.)

1878. Békes-Csabán
arany oklevél.
1883. Gyula
bronz-érem.
1887. Déesen
bronz-érem.

1881. Debreczen
bronz-érem és állami
jutalomdíj.
1888. Kolozsvár
közreműködési közönség
okmány és jutalomdíj.

Készíték mindenféle **Czimbalomokat** fenék nélkül is és fedéllel, hangfogóval és a nélkül, 60 frttól feljebb, tetszés szerinti díszítésekkel ellátva 300 frtig, jótállás mellett 3 évig.

Javításokat úgy helyben, mint vidéken a legszolidabb árak mellett elvállalok.

Hangfogó és láb nélküli cimbalomokra **hangfogót és lábakat** 18 frttól készítek.

Ajánlom továbbá szép **czimbalom-verőimet** 1 frt 50 krtól 3 frtig, diszesen megkésztítve

Ugyszintén jól megkésztített **fonott (Bassus) huraimat** felelősségre 15 kr.

Alázatosan kérve a nagyérd. műértő közönség becses pártfogását

Kész tisztelettel:

505. (3—8)

Horváth Boldizsár.

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

(Keresztény Imre utóda)

kefe- és ecset-gyára,

Kolozsvárt, Jókai-utca (belszén) 14. sz. alatt.

Van szerencsém a nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani

gyártmányaimat,

melyek minőség, jószág és az árak tekintetében a külföldi gyártmányokat fölülmulják és a melyek több országos és iparkiallításán érdem érmekkel lettek kitüntetve.

A székesfehérvári
országos kiállításon
1879. ezüst éremmel
lett kitüntetve.

A szolnokdobra-megyei
gazdasági egyet termény-,
állat- és iparkiallításán
1887. bronz éremmel lett
kitüntetve.

A budapesti ország-
os kiállításon 1885.
nagy éremmel
lett kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden e szakmába vágó **cikkek**ből a **legfinomabbtól a leggyorsabbig,**

Elvállalok mindennemű gépkefék javítását avagy **újra készítését.**

A legjobb romániai sertéből készítek továbbá:

parket-fénykeféket, festő- (Steinpenzlik) meszelő- és kender-tisztító-, fedélfestő ecseteket,

fodrász gömbkeféket,

ruha-, haj- és bársonykeféket, mindezeket felelősség mellett tiszta sertéből.

15. (32—x)

Kívánatra árjegyzéket azonnal küldök.

Kerestetik gazdasági ispán,

nős, ki több évi gyakorlattal bir és **szőlő-munkához** jól ért,
azonnali felvételre.

Ajánlatok bizonyítványokkal

560. (1—1)

Lázár Károlyhoz

Vajda-Kamarás, u. p. Moos küldendő.

!!Tetemesen leszállított árak!!

Mivel társas cégünk feloszlása egész
sürgössé vált, kénytelenek vagyunk
a dusan felszerelt

Vászon-, Fehérnemű-, Asztal- és

Szőnyeg-raktárunkat

hatósági engedélyezés mellett tetemesen leszállított áron

végkiárulni.

Midőn a n. é. közönségnek e rendkívüli alkalmat
szíves figyelmébe ajánljuk, kérjük egyuttal a t. adósainkat,
hogy a nálunk levő **tartozásaikat a legrövidebb idő alatt,**
a kellemetlenségek kiküldése végett kiegyenlíteni szí-
veskedjenek.

Kiváló tisztelettel:

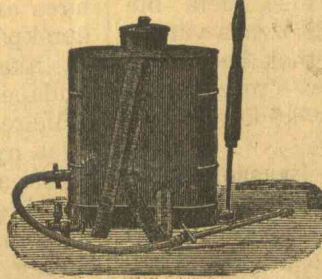
435. (23—x)

GÁMENTZY M. és FÖGEL.

Kedvező alkalom menyasszonyi kelengyék bevásárlására:

Uj! Az „Excelsior Hungaria“ Uj!

szabadalmazott

Peronospora fecskendő,

ez idő szerint a legjobb, legegyszerűbb és legza-
porabb fecskendő szőlők, fák stb. megóvására a
Peronospora ellen. Egyszerű szerkezete által a foly-
tonos javítások ki vannak zárva. Negy csavar eltá-
volítása által szétszedhető. Gummi tömítése nincsen.

A legtöbb szőlőszeti iskolában általá-
nosan használatban. — Ára 18 frt

Ásványi-féle szabadalmazott arankairtó eszköz,

Magyarország több hírneves gazdá által elismerő levéllel megdicserve.

Egyszerű kezelése által rövid idő alatt az aranka a lóher és luczernás földekről
gyökeresen kiirtható. — Ára 18 frt.

Egyedüli elárutás Kolozsvár és vidékére:

KISS ERNŐ vaskereskedőnél,

KOLOZSVÁRT, FÖTÉR.

A „Hungaria“ műtrágya-gyár részvénytársaság erdélyi főraktára.

Továbbá: gazdasági eszközök, háztartási és konyhaberende-
zési cikkek, épület- és butor vasalás, szerszámok, kátrányos
fedőpapír, méhészeti eszközök nagy választékban.

Uj! Árappal ingyen és bérmentve szolgálók. Uj!

418. (16—x)

NAGY BOR-RAKTÁR.

ERDÉLYI (Hegyalja) kitűnő

asztali, csemege- és gyógyborok,

ráczürmös és Carbenet vörös borok

nagy raktára

WALTON EDUÁRD

főtéri üzletében.

ÁR JEGYZÉK:

1 liter Hegyaljai aszu-szőlő bor	2 frt 40 kr.
1 butélia Sauvignon 1885-beli	1 „ 40 „
1 „ „ 1888-beli	1 „ 10 „
1 „ Som	— „ 80 „
1 „ Carbenet 1885-beli	— „ 70 „
1 liter Rizling	— „ 70 „
1 „ I-ső osztályú színbor ezelőtt 50 kr., most	— „ 46 „
1 „ II-od „ „ 40 „ „	— „ 36 „
1 „ Ráczürmös	— „ 50 „
1 „ Carbenet	— „ 50 „
1 „ Kisdűstös Seprőpálinka	— „ 30 „
1 „ Hazai Szilvapálinka	— „ 20 „

Az árak üveg nélkül. — Az 1 literes és 0.7 literes üvegek 10 krba,
a fél literes üvegek 5 krba adódnak ki és úgy vevődnek vissza.

Kiváló tisztelettel:

516. (6—10)

Walton Eduárd,

(főtér, báró Jósika-ház.)

Vendéglősök és borkereskedők figyelmébe ajánlom:
eladó egészben vagy hordónként **350 Hecto Hegyaljai 1893-beli**
első rendű asztali bor Gróf Teleki László Gyula krakkói
termése 132, 80, 70 Hectós és a többi kisebb hordókban

Értekezhetni helyt **WALTON EDUÁRDAL;** Krakkóban **BRUN-
NER BÉLA** gazdatisztelt.

A nagyérdemű vidéki közönség szíves tudomására óhajtom hozni, hogy

Báldi Károly könyvkereskedő szomszédos helyiségét,

kapcsolatosan **fűszer-, vas-, norinbergi- és vegyesáru üzletéhez** csatoltam; megnagyobbított

czipő- és férfi-divat cikkek

rendeztem be; egyidejűleg gondoskodtam czipő-üzletemben elkülönített **szobahelyiségről** is.

Van szerencsém tehát a nagyérdemű közönségnek nagy választ

czipő-, férfi-divat-, galanteri áruimat

tetszetős alakban, jó minőségben, lépést tartva a változó divattal legutányosabb árban ajánlani.

Ajánlom továbbá **fűszer-, vas- kötött-gyapot és pamutár-
mat,** dusan berendezett **üveg-, porcellán-, önálló servies-
disz-mű-áruimat.**

A közelgő sasonra **ugorkás-,** valamint **befőttes üvegeket**
alakban, feltűnő olcsó árban lehetek szerencsés tisztelt vevőimnek
szolgálatni

Pontos és szolid kiszolgálásért kezeskedve, maradtam a n.
közönség szíves megkeresését kérve,

Nagy-Enyed, június hó.

kiváló tisztelettel

527. (3—3)

PALLOS GYULA.

Egy 32,000 lakóssal bíró alföldi városban,

18 év óta fennálló s legjobb hírnévnek örvendő

diszes czukrászda,

családi viszonyok miatt,

jutányos feltételek mellett

szabad kézből azonnal eladó.

Czím a kiadó-hivatalban.

550. (1—3)

ASZTALI- és CSEMEGE-BOROK.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek kitűnő minőségű

fehér és vörös

asztali borokat

literenként, üveg nélkül 34, 36, 40 stb. áron

(vidékre, a fogyasztási adónak megfelelően 6 1/2 krral olcsóbban,

továbbá finom

csemege borokat,

cognacot és mindennemű és legfinomabb minőségű

köröket a legutányosabb áron ajánlani.

521. (2—26)

Káhnán Nátán Samu,

regále bérlelő.

Nincs olcsóbb bevásárlási forrás, mint a

KÖZPONTI ÁRURAKTÁR,

a Posta-palota mellett, Belhid-utca 24 sz.

Mélyen leszállított árak.

1 méter karton, legújabb min- tál 18 krtól 22 krig.	Egy pár női brünel regatta czipő 1 frt 80 krtól 2 frt 40 krig.
1 méter francia Voile, legújabb minta 22 krtól 30 krig.	Egy pár női komod sarkos czipő 95 krtól 1 frt 70 krig.
1 méter francia atlasz satin, leg- újabb minta, 40 krtól 55 krig.	Egy pár női lack kivágott czipő 2 frt 10 krtól 2 frt 70 krig.
1 méter 90 cm. flu duplaszélis ruhaszövetek, 32 krtól 60 krig.	Egy pár női kesztyűbőr regatta czipő 2-80—3-20 krig.
1 méter 90 cm. fekete terno 48 krtól 1 frt 38 krig.	Egy pár női francia chevron czipő 3-80—4-10 krig.
1 méter „/„ széles siflon gyolcs 18 krtól 40 krig.	Egy pár női czugos magas czipő 2-80—3-00 krig.
1 méter „/„ széles paplan lepedő gyolcs 55 krtól 65 krig.	Egy pár női czugos kesztyűbőr czipő 4-50—5-20 krig.
1 darab „/„ széles kávé-abrosz 1 frt 25 krtól 1 frt 85 krig.	Egy pár női czugos lackbőr ma- gas czipő 4-20—4-40 krig.
6 személyre való lenn-abrosz 6 szervétával 3 frt 60 krig.	Egy pár férfi czugos bőr magas czipő 2-80—4-80 krig.
12 személyre való lenn-abrosz 12 szervétával 7 frt 50 krig.	Egy pár férfi czugos karlsbadi czipő 5-20—5-60 krig.
12 szines kávé-szervéta 1 frt 15 krtól 1 frt 45 krig.	Egy pár férfi félczipő 3 frttól 4 frt 4 frt 50 krig.
12 zsebkendő 45 krtól 3-50 krig.	Egy pár fiu czipő 2-40—3-30 krig.
1 paplan veres, vagy virágos 1 frt 90 krtól 5 frt 50 krig.	Egy lágy kalap —90—2-00 frtig.
1 paplan selyemből minden szín- ben 8 frt 80 krig.	Egy kényelmes kalap 1-90—4 frtig.
1 garnitúra, 2 ág, 1 asztalterítő 3 frt 60 krtól 15 frtig.	Egy férfi ing színes vagy fehér 60 krtól 2 frt 20 krig.
1 pár színes ablak-függöny 1 frt 50 krtól 3 frt 80 krig.	Egy férfi alsó nadrág 40 krtól 1 frt 20 krig.
	Egy nyári Jäger ing v. Tourista 65 krtól 1 frt 60 krig.
	Egy pár férfi vagy női harisnya 7 krtól 80 krig.
	Egy darab nyakkendő 12 krtól 60 krig.
	Egy darab derékfűző (Mieder) 50 krtól 2 frt 50 krig.

Nagy raktár:

**fűtő-szőnyegek, pamlag-huzatok
és Gradlikban.**

Egy pár gyermek félczipő 30—50
krig.
Egy pár gyermek fűzős czipő
90—1-40 krig.

Egy pár gyermek gombos czipő
1-10—1-40 krig.
Egy pár gyermek magas szárú
szeges czipő 1-30—1-65 krig.

Egy pár női kivágott fényes bőr
czipő 1-70—2-30 krig.

Gyári raktár:

**disz-mű-árak, utazó-bőröndök, il-
latszerek, sélapálók, utazó és
köl kossarak, gyermek-kocsi-
ban, fegyverek, himzett pénz-
tárazák stb.**

Egy üveg dr. Spitzer viz csak 40 kr.

531. (4—10)